

ולשונו מדברים דברים רעים, ואולם הדברים עולים למעלה, ובשעה שעולים, הכל מקרים ואומרים: הסתלקו מסביב הדבר הרע של פלוני! פנו מקום לדרכו של הנחש הפוך! אז הנשמה הקדושה עוברת ממנה ומטפלחת ולא יכולה לדבר, כמו שנאמר (תהלים לט) נאלמתי דומה.

החוותית מטופ. ואזה הנשמה עולה בבושה, באלה של הכל, ולא נתנים לה מקום במרקם. ועל זה בתוב, שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו. נפשו וראוי. אזה שהיתה מדרשת, העיטה משתקת מושם הדבר הרע. ואז מזדמן הנחש, שהכל חוזר למקומו, וכשהותו הדבר הרע עולה ברכלים ירועות ושרה לפני הנחש הפוך, כמה רוחות מתעוררות בעולם, ורוח יורת מהצד ההוא, ומוצאת אותו האיש מעורר אותו בדבר רע, ורוחות הממלכת הקדושה הוא עוברת ממנה. אז שרה עליו ומטמאת אותו, ואז הוא סגור.

כמו שענשו של האיש היה משום דבר רע, אך ענשו משום דבר טוב, שבא לו ויכל לדבר ולא דבר. משום שפגם אזה הרוחות הממלכת, שהיא מתקנת לדבר לעמלה ולדבר למטה, והכל בקדשה. כל שפנן אם העם הולכים בדרך עקמה, והוא יכול לדבר להם ולהזכיר אותם, ושותק ולא מרדר, כמו שאמרנו שבחות נאלמתי דומה החוויתית מטופ וכאי נuper.

געבר במקתשיון דמסאボטא, וזה הוא דאמר שאמיר זוד קפלך, מלכה בזיה ומתרפה ממנה, שבותוב (מהלט פ) בנה אליו וחגני. מה זה בנה אליו? כמו שנאמר (במדבר יט) ויפן אהרן.

ممילן מלין ביישין, איןון מלין סלקין לעילא, ובשעתא דסלקין, פלא מקריזין ואמרין אסתלקו מטוחרניה דמלחה ביישא דפלניא, פנון אטר לארכיה דחויא תקיפה. פדין נשמתא קדישא אתעbara מגיה ואסתלקת, ולא יכל לא מללא, כמה דעת אמר (תהלים לט) נאלמתי דומיה החוויתית מטופ.

ונהייא נשמתא סלקא בכטוףא, בעאקו דכלא, ולא יהבין לה אטר קמלקדמין. ועל דא כתיב, שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. נפשו וקאי ההייא דהוות ממילא, אתעבידת משטוקא, בגין מלולא ביישא. וכדין חוייא אזדמן, דכלא לאתירה אתחדר, וכד ההייא מלחה ביישא סלקא באורהין ידיין, ושאר קמייה דחויא תקיפה, כמה רוחין מתערין בעלםא, ורוחא נחפא מההוא סטרא, ואשכח דההוא בר נש אטער ליה במלחה ביישא, וזה רוחא מללא קדישא אתעbara מגיה, פדין שרייא עליו וסאייב ליה, וכדין הוא סגיר.

כמה העונשא דהאי בר נש בגין מלחה ביישא. פך עונשיה בגין מלחה טבא, דקאיתי לידיה, ויכיל למללא, ולא מליל. בגין דגים לההוא רוחא מללא, דהיא אתחקנת למללא לעילא, ולמללא לתטא, וככל באקדושה. כל שפנן אי עפמא אזילין באורה עקיימה, והוא יכול למללא להו ולאוכחא להו, ושתיק ולא מליל, כמה דאמינא דכתיב, נאלמתי דומה החוויתית מטופ וכאי נuper.

געבר במקתשיון דמסאボטא, וזה הוא דאמר זוד (דף מ"ז ע"א) מלכא אלקי בהאי, ואתפנוי מגיה, דכתיב, (תהלים כה) פנה אליו וחגני. מהו פנה אליו? ויפן